de la Faculté des Sciences de l' Université Masaryk" 1922. 12. p. 33.) Exemplarium meum exacte medium tenet inter *C. arvense* typicum et *C. canum*, i. e. folia subtus viridia nec araneosa = f. *soroksárense* Wagn.

Habitat in Hungaria centrali prope pagum Soroksár (1921).

Euphorbia Wimmeriana Wagn. (*E. lucida* × E. cyparissias Wimm.) Eddig csak Sziléziából volt ismeretes. 1918 nyarán a Báziástól nyugatra húzódó árterületen igen szép példányait gyűjtöttem.

(A növénytani szakosztály 1922. febr. 8-án tartott üléséből.)

Jávorka S.: Kisebb megjegyzések és újabb adatok.

VII. közlemény.

(S. Jávorka: Kleinere Bemerkungen und neuere Daten.

VII. Mitteilung.)

51. **Salix Czakói**[1] (*silesiaca* × *rosmarinifolia*) Jáv. n. hybr., nunc ad S. silesiacam, nunc ad S. rosmarinifoliam vergens, a S. silesiaca amentis brevibus, capsula breviter pedicellata, saepius sericea, stylo mediocri, foliis minoribus, saepe sericeis, glaucescentibus, plus-minus denticulatis, ramulis adpresse puberulis diversa; a S. rosmarinifolia amentis majoribus, floribus laxioribus, ovariis breviter pedunculatis, stylo brevi, foliis plus-minus denticulatis, rugulosis, latioribus, ad venas crispule puberulis differt.

Habitat circa opp. Késmárk, comit. Szepes ad pedes montium Magnae Tatrae, ubi cl. Thomas Mauksch († 1831.) exemplaria compluria legit et divo P. Kitaibelio misit (Herbarium Kitaibelii fasc. XXXIV. No 16, 17, 18—24, 47—51, 69, 212 sine nomine).

52. **Potentilla Budaiana** (*arenaria* × *patula*) Jáv. n. hybr., laxe caespitosa, viridi-canescens. pilis stellatis densiuscule vel laxe et longioribus adpressis sat dense obtecta, foliola cuneato-oblonga, dentibus utrinque 2—5 elongatis triangulari-oblongis porrectis instructa, calycis laciniae exteriores anguste lineares, breves, interiores multoties latiores, dorso pilosae. — In comit. Borsod, in Robineto ad opp. Mezőcsát 10. Apr. 1910, necnon in saxosis vallis „Hámori völgy" supra pag. Diósgyőr legit et agnovit indefessus cl. J. Budai.

53. **Potentilla thuringiaca** Bernh.

f. **hunyadensis** Jáv. nova forma, differt a typo pilosi-

[1] In honorem beati Colomanni Czakó, scrutatoris florae Carpatorum centralium.

tate denso, foliolis obovatis vel late obovatis, inciso dentatis, dentibus *linari-oblongis* (illis longioribus 5—7 mm longis) fere pectinatim distantibus. — Habitat in valle versus pag. „Uj-Gredistyé" ducentem infra opp. Szászváros comit. Hunyad, Transsilvaniae supra locum „Grebla" in fruticetis silvaticis cum typo.

54. **Potentilla Csatói** (*thuringiaca* × *tenella*?) Jáv. n. hybr., humilis, multicaulis, caulibus ascendentibus, foliolis parvis, anguste cuneato-oblongis, usque ad basin inciso 5—7 dentatis. una cum petiolis longe et patule pilosis, pilis tuberculo insidentibus. Pedunculis hinc-inde patule villosis, puberulis saepe etiam glandulosis; calycis laciniae exteriores oblongae, interioribus duplo vel triplo angustiores et parum breviores. Petala ca. 5 mm longa. — In comit. Alsó-Fehér, Transsilvaniae in monte Pilis ad pag. Remete (sub nomine P. rubentis) legit J. Csató, 31. Maji 1892.

55. **Plantago argyrostachys** (lanceolata × media) Simk. in Magy. Bot. Lapok (1907.) p. 239. secundum specimina originalia in *Pl. mediam* L. var. *oblongifoliam* Schur, cadit, nec est planta hybrida.

56. **Hieracium sparsum** *Friv.*

ssp. *nomophilum* Zahn in Engler: Das Planzenreich IV. 280. (Compositae: Hieracium) p. 1021. (= H, sparsiflorum (Friv.) Fr. ssp. sparsiforme Deg. et Z. in Magy. Bot. Lap. (1906.) pr 79, nec N. P.).

Plantam hanc adhuc e montibus Retyezát Transsilvaniae et e peninsula Balcanica notam iam divus P. Kitaibel „in montibus Rosály et Guttin" comitatus Szatmáriensis legit, teste herbario eius (Fasc. XXVI. No 164., sub nomine: „H. scorzonerifolium? Gouan s. glaucum All. et Willd.")

57. **Hieracium sparsum** *Friv.*

ssp. **Korneliae**[1] Jáv. ssp. nova, subspeciei *Grisebachii* (Kern.) Zahn similis, ab eo differt foliis basalibus angustioribus, obverse lanceolatis acutis (nec oblongo-lanceolatis obtusiusculis) caulinis inferioribus basi angustata sessilibus (nec basi fere rotundata semiamplexicaulibus), inflorescentia magis diffusa, ampliore, ramis lateralibus 3, usque 8, ramis 2—4 cephalis, magis elongatis, squamis involucri *atratis*, fere nigris, glaberrimis, apice tantum flosculosis, parum latioribus, inferioribus laxioribus. plus minus distantibus, *2—4 earum infimis in apice pedicelli dissitis.* Caulis elatus, usque 6 cm. altus.

A *H. sparso* ssp. *Kotschyano* (*Heuff.*) pro quo plantam nostram etiam cl. K. H. Zahn habuit, differt planta nostra

[1] In memoriam beatae jam uxoris.

glabritie partium superiorum, caule saepe usque ad basin glabro, foliis rigidioribus, integris, nec denticulatis, squamis involucri latioribus, glaberrimis, atratis, fere nigris, margine vix pallidioribus.

Habitat in alpibus Retyezát comit. Hunyad, in herbidis vallis „Chimpu nelului“, ad fontem rivi „Oláh Zsil“ (Silu romanescu), ad pag. Kimpulujnyág (Chimpu lui Niagu), alt. 1200 m., ubi anno 1906 die 15. Julii detexi.

Hollendonner Ferenc: Növényi szövetek elszenesitése és fotografálása.

A mikrofotografálással készített szövettani képek a legtöbb esetben abban a hibában szenvednek, hogy az alap és tárgy képe között nincs meg a nagy ellentét. A látómező fénye és a festett készítmény közötti színbeli eltérést a lemez

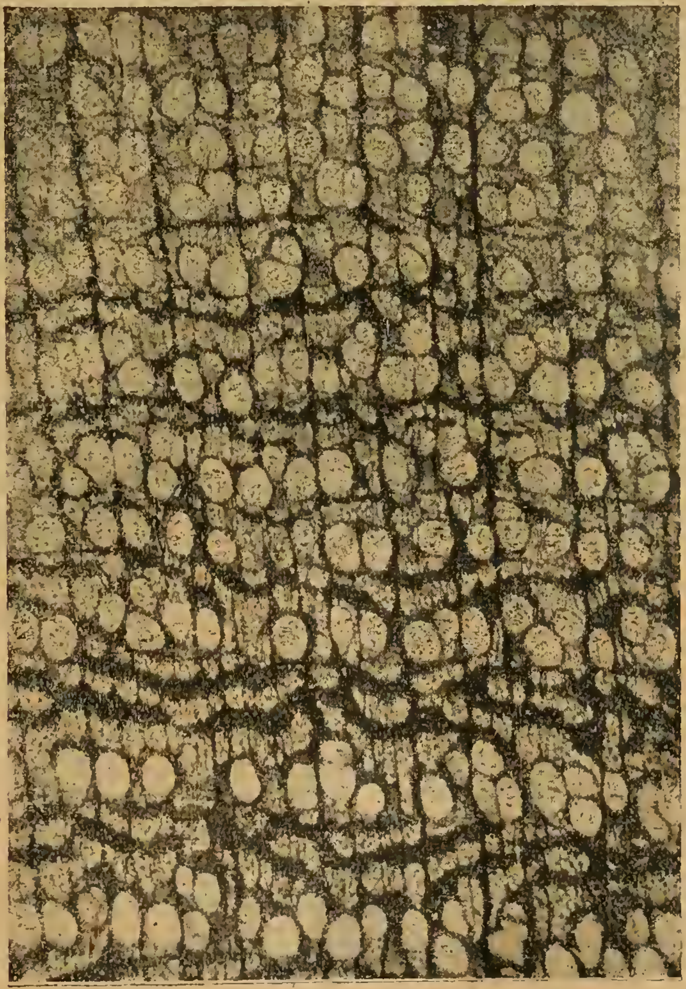

1. kép: Ulmus laevis Pall, fa k. m. anthrakogramm 1:20